

گفت و گوی
صبا با مرتضی
شایسته، تهیه کننده
فیلم «صد سال به
این سالها»

هیچ گاه دلیل توقیف فیلم را نگفتند

اقدامی برای جبران این خسارت‌ها صورت گرفته است؟
خیر. تا امروز هیچ نهادی برای جبران خسارت‌های ناشی از توقیف فیلم با ما وارد مذاکره نشده و هیچ پیشنهادی در این خصوص مطرح نشده است.

به عنوان تهیه کننده، کدام بخش‌های فیلم برای شما اهمیت بیشتری دارد؟

در این فیلم سکانس‌های زیادی وجود دارد که دوستان داریم. یکی از صحنه‌هایی که همیشه برای من تأثیرگذار بوده، سکانس بازی فاطمه معتمدآریاست؛ جایی که خبر شهادت فرزندش را می‌شنود. این صحنه از لحظات بسیار خوب فیلم است. به طور کلی فیلم سکانس‌های موفق متعددی دارد و بازیگران آن نیز بسیار خوب ظاهر شدند. از پرویز پرستویی، رضا کیانیان، فاطمه معتمدآریا، نگار جواهریان، امیرحسین آرمان، آقای قربانزاده، آقای شادمان و دیگر بازیگران فیلم قدردانی می‌کنم. همه آن‌ها برای این اثر زحمت زیادی کشیدند.

اگر به زمان تولید فیلم بازگردید، باز هم تهیه‌کنندگی آن را می‌پذیرید؟
بله، بدون تردید. اگر به ۱۹ سال قبل برگردم، باز هم این فیلم را تهیه می‌کنم.

حتی با آگاهی از اتفاقاتی که بعداً برای فیلم رخ داد؟
بله. آن زمان هم فکر نمی‌کردم فیلم با چنین شرایطی مواجه شود و امروز نیز معتقدم ساخت آن تصمیم درستی بود.

در طول همه این سالها از اکران فیلم ناامید نشده بودید؟
نه. همیشه امید وجود داشت. با تغییر مدیران و مسئولان فرهنگی، این احتمال را می‌دادیم که شرایط برای نمایش فیلم فراهم شود. به همین دلیل هیچ‌گاه به طور کامل از اکران آن قطع امید نکردم.

برخی منتقدان در سال‌های گذشته مدعی بودند که فیلم در مواردی نگاهی همدلانه به دوران پهلوی دارد. آیا چنین برداشتی را می‌پذیرید؟
خیر. به اعتقاد من بسیاری از برداشت‌هایی که درباره فیلم مطرح شده، با نیت و محتوای واقعی آن فاصله دارد. فیلم هرگز با چنین هدفی ساخته نشده و اساساً چنین قصدی در کار نبوده است.

فکر می‌کنید پس از گذشت نزدیک به دو دهه، هنوز هم مخاطب می‌تواند با این فیلم ارتباط برقرار کند؟
من این‌طور فکر می‌کنم و بازخوردهایی که تاکنون از مخاطبان دریافت کرده‌ایم نیز همین را نشان می‌دهد. کسانی که فیلم را دیده‌اند، عموماً از آن استقبال کرده‌اند و معتقدم گذشت زمان مانعی برای ارتباط مخاطب با این اثر نبوده است.

با توجه به تجربه‌های قبلی و فیلم‌هایی که پیش از آن ساخته بودم، تصور می‌کردم این اثر نیز مانند دیگر آثار مسیر طبیعی خود را طی خواهد کرد، اما چنین نشد و فیلم سال‌ها در توقیف باقی ماند.

آیا پس از توقیف، نهادی از شما نخواست بخش‌هایی از فیلم را حذف یا اصلاح کنید تا امکان اکران آن فراهم شود؟

خیر. هیچ‌گاه چنین پیشنهادی مطرح نشد. هیچ‌کس نگفت که اگر بخش یا سکانس خاصی حذف شود، امکان رفع توقیف وجود خواهد داشت. در تمام این سال‌ها هیچ توضیح یا راهکاری در این زمینه به ما ارائه نشد.

طبیعتاً توقیف طولانی مدت فیلم خسارت مالی قابل توجهی به تهیه‌کننده وارد می‌کند. آیا تاکنون

با وجود گذشت سال‌ها از توقیف فیلم، آیا تاکنون دلیل مشخصی برای این اتفاق به شما اعلام شده است؟

خیر. واقعیت این است که تاکنون هیچ‌کس دلیل مشخصی برای توقیف فیلم به من اعلام نکرده است. نه توضیحی درباره علت توقیف داده شد و نه درباره اینکه چرا این وضعیت تا این اندازه طولانی شد. فیلم متعلق به حدود ۱۸ یا ۱۹ سال پیش است و در تمام این سال‌ها بلا تکلیف ماند. در حالی که فیلم در زمان تولید، مجوزهای لازم را دریافت کرده بود و همه مراحل قانونی آن طی شده بود.

در این سال‌ها هیچ‌گاه برای اطلاع از دلایل توقیف فیلم پیگیری نکردید؟

پاسخ روشنی دریافت نکردیم. البته ما هم در مقاطعی پیگیری‌های گسترده‌ای انجام ندادیم، اما در مجموع هیچ‌گاه توضیح شفافی درباره چرایی این تصمیم به ما داده نشد.

هنگام تولید فیلم، احتمال می‌دادید که با چنین سرنوشتی مواجه شود؟
اصلاً. ما اساساً فیلمی نمی‌سازیم که تصور کنیم قرار است در دسرساز باشد یا به توقیف منجر شود. از نگاه ما این فیلم هیچ مسئله‌ای نداشت.

